

mere selvstændige. I 2006 begyndte man at registrere de kvinder, som bliver udsat for tvang og æresrelateret vold. Det er over 300 sager, vi har.

Så handler det her ikke mere om bare at lukke grænserne end at hjælpe de her kvinder til at blive mere selvstændige, komme ud af den her tvang, bryde tavsheden, sige nej til æresrelateret vold? Hvad har ministeren konkret gjort for at hjælpe de her kvinder? Det synes jeg ministeren skylder de her kvinder at svare ærligt og hjertent p.

Kl. 13:48

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 13:48

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jo, men det har jeg jo redegjort for masser af gange, og det gør jeg selvfølgelig meget gerne igen.

Som jeg netop har understreget, er 24-års-reglen og tilknytningskravet meget grundlæggende i arbejdet for at få ændret kulturen i de familier, der ikke vil lade deres børn selv bestemme, hvem de skal giftes med. Det mener jeg er helt grundlæggende. Jeg mener, at det er det vigtigste, der er sket i mange år.

Men derudover lød det, som om spørgeren ikke mente, at alt, hvad der hedder vold, blev straffet. Jamen altså, også vold blandt ægtefæller er jo lige så strafbart som al anden vold, og ægteskabstvung er lige så strafbart som al anden tvang. Men dertil kommer jo, at vi har oprettet forskellige institutioner, hvor unge – og det gælder jo også drengene – kan søge hen, hvis de føler, at de bliver tvunget. Der er gjort meget for det, og vi har jo sat fokus på de her ting, som mere eller mindre har været et tabu tidligere.

Så jeg mener, at vi gør, hvad gøres kan, men det er klart, at mange af sagerne så strander på, at de unge, når det så kommer til stykket, ikke tør stå frem. Og det er jo klart, at gør man ikke det, kan det være meget vanskeligt både for krisecentrene og for de civile myndigheder og for politiet at hjælpe. Men der gøres utrolig meget, og mere end i nogen anden regerings tid.

Kl. 13:49

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Özlem Sara Cecik.

Kl. 13:49

Özlem Sara Cecik (SF):

Bare jeg kunne tro ministeren. Det ville jeg så inderligt ønske at jeg kunne. Ministeren siger jo: Jeg mener, at der bliver gjort noget.

Vi har jo en sag, som kører i medierne nu, om en kvinde, som bliver udsat for æresrelateret vold og er stået frem, og som risikerer at ligge i en kiste måske i morgen, måske om en uge, det ved vi ikke. Hun har henvendt sig til de sociale myndigheder og til politiet, og det ved ministeren også godt. Der er over 300 kvinder i en lignende situation, og tallene viser jo også, at det er kvinder mellem 18 og 25 år, som stadig væk bliver udsat for tvang og vold. Det ved ministeren godt. Det synes jeg godt vi kan sige højt. Altså, det her handler om, om man vil hjælpe de her kvinder, eller om man ikke vil hjælpe dem. Så nu spørger jeg igen: Har man udrykningsteam, har man de her hemmelige boliger, har man beskyttelse? Ja eller nej?

Vi ved jo godt, at regeringen ikke har gjort noget for at løse det her problem. Hvorfor kan vi ikke bare sige det højt, så vi kan få gjort noget ved problemet?

Kl. 13:50

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 13:50

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Nu synes jeg, det er et meget dårligt eksempel, der nævnes fra dagspressens side, for jeg har netop forstået, at politiet har frarådet det. Og det er altså sådan, at der kan svares ja til de spørgsmål, der bliver stillet: Ja, hvis der er en kvinde, som er truet af en ægtefælle eller af familie, kan hun få hemmelig bopæl og ny identitet.

Men det er klart, at man selv skal være med til at få beviserne fremlagt. Det er præcis det, vi har talt om i den tidligere sag – jamen det nytter ikke noget, at man kommer her og slår ud med armene, frue, og siger, at der lige netop i de her sager ikke skal være beviser. Det er det, vi har brugt en hel del af tiden på at diskutere under den første sag. Naturligvis skal der være beviser i sagen. Man kan jo ikke begynde at straffe personer for vold, hvis ikke der er beviser. Sådan er det i Danmark.

Kl. 13:51

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 13:51

Line Barfod (EL):

Nu blander ministeren altså tingene fuldstændig sammen. I den debat, vi lige har haft om tålt ophold, ønskede ministeren at tale for en lov, hvorefter personer skal kunne straffes eventuelt på livstid, uden at de kommer for en domstol. I